

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Coperta și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Noaptea, statuile întineresc:

poezi străbătând Bucureștiul, noaptea:

antologie / coord. de Horia Gârbea - Apahida: Neuma, 2020

ISBN 978-606-8975-42-9

I. Gârbea, Horia (antolog.)

821.135.1

Filiala București-Poezie
a Uniunii Scriitorilor din România

NOAPTEA, STATUILE ÎNTINERESC

Poezi străbătând Bucureștiul, noaptea

Antologie coordonată de
HORIA GÂRBEA

Editura
NEUMA

CUPRINS

FLAVIA ADAM / 9

MIHAELA AIONESEI / 13

ELENA ARMENESCU / 17

LAZĂR AVRAM / 23

VILIA BANȚA / 27

FLORIN BURTAN / 31

VALENTIN BUSUIOC / 37

SILVIA BUTNARU / 41

AURA CHRISTI / 43

ION COCORĂ / 49

PETRE IOAN CREȚU / 53

EVELYNE MARIA CROITORU / 57

GEORGE G. DARAGIU / 61

EMILIA DĂNESCU / 63

SIMONA-GRAZIA DIMA / 67
VIOREL DINESCU / 71
MIRCEA DRĂGĂNESCU / 73
CARMEN FIRAN / 77
CARMEN FOCȘA / 79
MIHAIL GĂLĂȚANU / 85
IOANA GEACĂR / 91
IGNATIE GRECU / 95
VALENTIN IACOB / 99
IOANA IERONIM / 105
CLELIA IFRIM / 107
CONSTANTIN IFTIME / 109
ELIZA MACADAN / 117
CONSTANTIN MARAFET / 119
BORIS MARIAN / 127
CLARA MĂRGINEANU / 131
VASILE MENZEL / 135
NICOLETA MILEA / 141
VICTORIA MILESCU / 149
NICULINA OPREA / 155

DANA OPRITĂ / 157
VASILE POENARU / 159
NICOLETA POPA / 165
MARIA POSTU / 167
NICOLAE PRELIPCEANU / 169
OFELIA PRODAN / 171
IOANA SANDU / 177
MIHAELA STANCIU / 183
SAVIANA STĂNESCU / 185
NICOLETA STĂVĂRACHE / 187
PASSIONARIA STOICESCU / 191
LIVIU IOAN STOICIU / 195
CLARA TÎRCĂ / 201
EUGENIA ȚARĂLUNGĂ / 205
CORNELIU VASILE / 207
LUCIAN VASILIU / 213
CLAUDIA VOICULESCU / 217
VARUJAN VOSGANIAN / 221
HORIA GÂRBEA / 223

SOMNUL TĂU VA APRINDE FELINARELE LUMII

Mi-aș fi dorit să mai stai.
Nu am nimic în afara fotografiei cu noi:
două umbre în bezna din Herăstrău,
blițul ce ne-a surprins
de-aceeași parte a baricadei.
Știi și tu, singurul frig e acela
pe care l-am îndurat împreună,
ziua ta e ziua neînceptă,
ziua în care configurez
detalii simetrice. Și tu ai fost cândva
un corp roșu. Și pereții trupului tău
s-au atins.
Și inima ta s-a strâns foarte mult,
de parcă ți-ar fi rămas
mică.
E-n regulă să poți pipăi frica. Și teama mea
e reală, și teama mea îmi acoperă vocea.
Dar știi: noaptea,
plămânii tăi îi vor însoți pe ai mei,
respirațiile noastre vor umple
noi spații. Spre dimineață, somnul tău va aprinde
felinarele lumii. Și eu voi sta în lumina lor moale
ca în mireasma unui soare de vară,
ca-n liniștea unui lan de grâu copt, înainte
de seceriș.

ABEL'S WINE BAR

Lună plină deasupra Centrului Vechi,
o femeie în rochie neagră, ochii tăi
măsurând-o.

Stăm la terasă, ne bem în liniște vinul –
fragmente mici de dantelă
ne subțiază vederea.

Atât de supli și totuși reușim să alegem
mișcările ce ne mențin în viață:
bucuria și ploaia, artificiile ce fac
din orice-ntuneric o sărbătoare.

În fața ta îmi arunc spaima:
când tu te ridici,

am senzația că și eu mă ridic.

Când tu mă acoperi, strigătul meu despică
orice incertitudini.

Pe-aceeași mare călătorim, nu există
variante de-ntoarcere. Cine pleacă,
va rămâne un timp. Fiindcă
că noi plecăm numai când toamna
e-aproape,

numai când păsări de argint și de aur
ni se arată în somn.

Fiindcă noi cântăm numai când frica
e mai înaltă decât lumina,
numai când corpurile se apropie periculos,
ca două gloanțe trase unul spre celălalt,
în aceeași secundă.

ANTRACIT

Nici nu se crapă de ziuă și totuși
nervurile deja se ramifică –
pe străzile capitalei,
negrul înghite mașini și clădiri,
luminile farurilor scanează
fețele pușinilor trecători

încă o oră
și decibelii vor crește,
când bate vântul
plămânii mei se comportă
ca niște mase de antracit

nu,
nu simt frigul,
eu doar alunec,
alunec,
mă strecor printre porii
suprafețelor netede sau grunjoase

întind o mână –
de ea s-ar putea agăța un necunoscut,
un cântec pe care,
dacă l-aș fredona cu elan,
ar începe să ningă.

Mihaela Aionesei

BUCUREȘTIUL, NOAPTEA - ACROSTIH

Blocuri ticsite de ochi și urechi de
Umbre șușotind pe la icoane despre
Crunta sfânta foame și înăsprita lacrimă
Umblând cu uratul din poarta stearpă și
Rotundă a unui bob de grâu în alta.
E o taină să poți zări curcubeul în fereastră
Știind cât întuneric neînțeles a
Traversat bulevardele cândva și câtă
Iarnă am înfășat zâmbind în nevoi.
Urme adulmecând viclene precum
Lupul iezii din povestea caprei.

Noapți lungi ca un gât de girafă au trecut
Omorând sub cearșafuri apretate și
Albe, clipa de cădere în dragostea care nu doare.
Pofta de un sărut, de un oftat eliberat din
Temnițele tăcerii, din trupurile grele de lutul durerii.
E o vreme de colindat cu colaci pentru eroi
Altar înălțând în ajunul celor 30 de ani... democrații!

VÂNZĂTORII

Bananele se coc în Pipera
peștii cresc în copacii din Primăverii
la Cotroceni o blondă face reclamă:
-Asta-i România de azi, spune brendul turistic.
România își arată rușinată goliciunea de sub frunză
unii joacă ping-pong cu averile
alții pun sechestru pe aer
nenorociții își doresc un petec de noapte doar a lor.

Sub tâmplă
criza e o balenă flămândă de întrebări.
Pe pajiști cu oi albe
inimile se rostogolesc – puncte
negre pe harta unor minți bolnave.
Ne dăm în bărci pe autostrăzi
pe mare construim un pod de vise
pe sub el trecem foamea pe înserat
să nu ne vadă Europa
și să ne transforme în broaște.
-Oac oac strigă sufletul
aproape înecat
dar cine să-l audă?

Ambalat în saci de unică folosință
singurul produs autohton –
plânsul
rămâne invizibil pentru
mai marii tarabelor de suflete.

PSIHOZĂ

Orașul acesta din care sunt nevoită să plec
în timp ce rămân prizonieră
orașul acesta prin care oamenii mișună
precum psihoza într-o minte bolnavă
mă face să simt fericirea cerșetoarei din metrou
mulțumită cu un colț de bunăvoință
înmuiată în lapte
și cu o umbră de speranță
ca un pumnal înfipt în tâmplă –
durere țipăt carnea vie
fără toate astea
viața nu înseamnă nimic.
Știe că într-o zi ai să treci
nu cu un bănuț
ci cu un pahar de apă rece
scos direct din sufletul atins de flăcări
când mila îl adâncește
în fântâna pe lângă care alți însetați trec
fără să vadă limpezirea ei
fără să guste stropul care alină.

Orașul acesta care mă refuză
îmi ațâță setea dar tac și îndur
pe coji de nucă așteptarea
e un corn cu ciocolată
știind că ai să vii...

Înainte de-a sorbi ți-aș prinde mâna
și aș săruta intenția de-a mă goni
zdrențele mele ar cădea la picioarele tale
și până să înțelegi că-s eu
pe umăr ți s-ar așeza pasărea aceea
despre care îmi vorbeai
cu aripi verzi și ciocul roz
ar cânta până s-ar topi nămeții în cer
până când pașii învinețiți
ar deveni maci înfloriți și ai ști
unde să mă cauți
când eu nici în mine nu-s!

Elena Armenescu

NOAPTEA ÎN BUCUREȘTI

Zburdă licurici în turme, pe strada mea
În chip fantast, de curcubee virtuale
Aproape nu o recunosc - Potecă de stea
Acum pentru iubitul meu, adevărata cale.

Stare aleasă de alint, floare de mister,
Cu toată dragostea te-am așteptat,
Trebuia să se petreacă Nuntă-n cer*
Să te ivești, să vii, să stăm la sfat!

Trebuia să se petreacă nuntă, acolo sus
S-apară pe pământ un Făt Frumos
Să pot vedea, simți, că este bine spus:
Fie armonie în cer și-n noi! misterios...

Dimineața, scâldându-se tainic în rouă,
Seara albastră, cu umeri de răcoare,
Mi-s prietene dintotdeauna amândouă,
Le chem să fie martore la sărbătoare.

Stare aleasă de alint, floare de mister,
Cu toată dragostea te-am așteptat,
Trebuia să se petreacă Nuntă-n cer
Să te ivești, să vii, să stăm la sfat!

6 aprilie 2019 București

*Nunta cosmică (fenomen astrologic)

LAUDĂ CLIPEI

Legat în lanțuri, un fioros zăvod,
Hămăie în umbra așteptării, supărat,
Pe strada mea cu nume de voievod
Aștept iubitul să vină tainic, pe-nserat...

La ritualul pregătit în ani fecunzi,
Demult, într-o desăvârșire aleasă,
Prin rugăciune, știința să ascunzi,
În sine ta cui vrei să fii mireasă...

Trebuia să fie nuntă între aștri,
Simțirea să intre-n fantastul lor joc
Iar clarvederea încununând sihaștri,
Mă umple de armonia-n orice loc!

Nuntă în cer, nuntă și pe pământ,
Stârnesc Nespusul spre a cunoaște,
Zăvodul ispitirii alungat de sfânt,
Laudă clipei, iubire astrală naște!

6 aprilie 2019 București

CU IUBIRE

Inundă-mi sufletul iarăși cu iubire
Vezi? noaptea se stinge, vine lumina
Să ne găsească în desăvârșire
În inima mea, înflorită-i grădina...

În somn am străbătut neștiut, cu tine
Împărății fără de seamăn, uimitoare
Ne înconjurau, în dans astral lumine
Nemaivăzute sub mângâietorul soare.

Cu ritmuri vii în trup, ardent, clocotitor
Aștept să vii năvalnic – cum te știu,
Să-ți culeg șoaptele de drag și dor,
Înstelarea nopții mă smulgă din pustiu.

Să-mi aduci zâmbetul, cu tine să râd,
Să-mi cânti despre viață și Dumnezeu,
Despre nevăzute să povestim pe rând,
Cuprinși de aceeași flacăra mereu.

Inundă-mi sufletul din nou cu iubire
Vezi? noaptea se stinge, vine lumina
Să ne găsească în desăvârșire,
În inima mea, înflorită-i grădina...

București 2019